

вопроси, ако тя не търси поддръжка въ строгата историческа критика.

Колкото за думата *аул*-дворецъ, — че тая дума е ушъ еднаква съ киргизската *aul* или съ маджарската *ol*, — то тука, както са види, са крие нѣкакво си недоразумѣние. Нѣкои си византийски писатели (Теофанъ и Зонара) спомѣнуватъ, че грѣците въ 811 година превзели Крумовата авла (*αὐλή*): „така бѣлгарете наричатъ жилището на своятъ господаръ“ — разянява Зонара. Но какъ можеме да отнасяме думата „авла“ исклучително на татарските или на финските езици, когато тя е сѣществувала и въ грѣко-латинските нарѣчия? Твърде е възможно, щото тя да е преминавала отъ грѣците и у други нѣкои варварски народи, ако не принадлѣжи камъ общите елементи въ лексиконътъ на туранската и на иранската группа. Освѣнъ това, тука са представлява вопросъ: нѣма ли въ означенната фраза нѣщо пропуснато у византийските писатели или собствено у Теофана, отъ когото сѣ заѣмале другите компилятори; а той са е изразилъ сѣкратено: „Крумовата така нарѣчена авла“. Може би, тука е трѣбало да са каже: Крумовата авла или така наричанниятъ (*дворъ? теремъ? палата?* и др. т.) (16).

Въобще нема това е научно-филологически приемъ: да намѣриме у бѣлгарете нѣколко думи, които приличатъ на татарски, и на това основание да утвърждаваме, че тие не сѣ славяне? И сичкото това да са предполага въ туй сѣщо време, когато бѣлгарете сѣ живѣле въ постоянно сѣсѣдство именно съ урало-алтай-